Een oude zeeman 21

Refrein

Een oude zeeman kan 's nachts niet slapen
Een groot verlangen drijft hem naar de haven
Daar staat hij urenlang en tuurt dan naar de zee
Zijn mooie dagen, lang vervlogen, voeren hem mee
Een laatste maal nog, wil hij't beleven
In storm en regen, daar op die wijde zee
Dan kan hij rustig, de grote reis aanvaarden
En zet voor ’t laatst de koers naar 't oord van rust en vree

1. Een stoere grijze zeeman, zit op de kademuur
   Hij denkt aan vreemde landen en menig avontuur
   Hij droomt van het verleden, toeft weer aan verre kust
   Hij wil weer naar de zee, hij vond aan wal geen rust

Refrein

2. Men vond hem op een morgen, daar aan de havenkant
   Hij was heel stil vertrokken naar 't onbekende land
   Een zeeman was geboren, een zeeman was gegaan
   Zijn levensvreugde was de grote oceaan

Muzikaal tussenstuk *(eerste vier regels van refrein)*

Een laatste maal nog wil hij 't beleven
In storm en regen, daar op die wijde zee
Dan kan hij rusten, de grote reis aanvaarden
En zet voor ’t laatst de koers naar 't oord van rust en vree